

Publicerad 2015-08-28 12:16 av Lars Gullberg

Slottet

Europaväg Fyra

Under dom

forsar regnet. Runtom och i varje fönster.

Vindrutetorkarna de försöker tränga undan skuren mot vindrutan
gatan försvinner där ute i natten.

Och husen nästan dunstar bort av all fukt. De bara står där som fragment för ögonen. Hon väljer att sitta
kvar i baksätet tills regnet upphör
medan barnet i famnen sussar.

Bakom är rutan tonad med en svart himmel, hon ser honom försvinna in bakom den släckta portuppgången,
hela staden verkar försvinna bort. Någonstans längre bort går en väg med Människor, de verkar ständigt
vara på väg

i en strid ström på flykt. Äntligen är det uppehåll utanför

och han hör henne och barnet komma in

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten